

Koncert symfoniczny w Filharmonii Podkarpackiej

Miłosz Kula - dyrygent

Christina Long - fortepian

AB 10 października 2025 r., piątek, godz. 19:00
SALA KONCERTOWA FILHARMONII PODKARPACKIEJ

ORKIESTRA SYMFONICZNA FILHARMONII PODKARPACKIEJ**MIŁOSZ KULA - dyrygent****CHRISTINA LONG - fortepian****W programie:****S. Moniuszko - Uwertura "Kochanka hetmańska"****F. Liszt - II Koncert fortepianowy A - dur S. 125****I. F. Dobrzyński - II Symfonia c - moll op. 15 "Charakterystyczna w duchu muzyki polskiej"**

Stanisław Moniuszko (1819-1872) zapisał się na kartach historii jako "ojciec polskiej opery narodowej". Swoje zainteresowanie formami orkiestrowymi wyrażał więc przede wszystkim poprzez twórczość sceniczną. Niemniej jednak Uwertura "Kochanka hetmańska" (1854) to niezwykle interesujący przykład samodzielnego dzieła na orkiestrę, powstałego w czasie pobytu kompozytora w Wilnie. Dziarskie fragmenty, wzbogacone kolorystycznymi wstawkami instrumentów dętych, zapraszają słuchacza do barwnego, muzycznego świata Moniuszki.

Prawdziwą uczcą dla miłośników muzyki Ferencza Liszta (1811-1886) jest II Koncert fortepianowy A-dur, napisany w 1849 roku. Dzieło łączy efektowną wirtuozerię z symfonicznym potraktowaniem partii fortepianu. Choć koncert posiada jednoczęściową formę, można w nim wyraźnie wyróżnić sześć wewnętrznych, silnie kontrastujących ze sobą epizodów. W przeciwieństwie do heroicznego Koncertu Es-dur, Koncert A-dur ukazuje liryczną stronę Lisztowskiego talentu.

Wyjątkową pozycję w polskiej literaturze symfonicznej zajmuje II Symfonia c-moll op. 15 Ignacego Feliksa Dobrzyńskiego (1807-1867). Kompozytor zgłosił ten utwór na konkurs Gesellschaft der Musikfreunde w Wiedniu, gdzie zdobył drugą nagrodę. Prawykonanie symfonii odbyło się w marcu 1836 roku w Wiedniu. Choć Dobrzyński tworzył pod silnym wpływem klasyków wiedeńskich, nie przeszkodziło mu to w nasyceniu dzieła polskim duchem – wszystkie tematy oparte są na rytmice rodzimych tańców oraz charakterystycznych dla nich zwrotach melodycznych.

MIŁOSZ KULA

Dyrygent, muzykolog, pedagog. Absolwent Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie dyrygentury, a także klarnetu. Równolegle ze studiami muzycznymi ukończył muzykologię na Uniwersytecie Wrocławskim. Jest zatrudniony we wrocławskiej Akademii Muzycznej na stanowisku adiunkta.

Posiada dwa stopnie doktora – artystyczny w zakresie dyrygentury (od września 2017, promotor: prof. Mirosław Jacek Błaszczyk) oraz naukowy w zakresie muzykologii (z wyróżnieniem, od listopada 2021, promotor prof. Remigiusz Pośpiech). Jest absolwentem Podyplomowych Studiów Zarządzania Placówkami Kultury prowadzonych przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. Był ponadto uczestnikiem projektu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego „Mistrzowie Dydaktyki” oraz Seminarium i Warsztatów Edytorstwa Muzycznego organizowanych przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne i Narodowy Instytut Fryderyka Chopina. Brał udział w kursach mistrzowskich pod kierunkiem m.in. Rafała J. Delekty, Jacka Kaspszyka, Colina Mettersa, Tadeusza Strugały oraz Alima Szacha. Jest laureatem Nagrody im. ks. prof. Hieronima Feichta za rok 2022 przyznawanej przez Sekcję Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich. Otrzymał ponadto nagrody i wyróżnienia na konkursach zespołów kameralnych w Szczecinie, Jaworze i Wrocławiu. Jest półfinalistą I Ogólnopolskiego Konkursu dla Studentów Dyrygentury im. Adama Kopcińskiego we Wrocławiu. Był współzałożycielem oraz prezesem Wrocławskiej Orkiestry Młodzieżowej, z którą zrealizował szereg różnorodnych projektów orkiestrowych w kraju i za granicą. Był chórzystą Chóru Filharmonii Wrocławskiej. jako chórzysta i muzyk orkiestrowy współpracował z Chórem Kameralnym Senza Rigore, Filharmonią Sudecką w Wałbrzychu i Agencją Artystyczną ProMusica. Koncertował w Czechach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Rosji i Szwajcarii. W roli dyrygenta zadebiutował podczas festiwalu Eurochestries w 2010 roku w Almerii (Hiszpania). Miał okazję prowadzić koncerty w ramach Festiwalu Clarimania we Wrocławiu, Brand New Music Festival w Katowicach, Szalone Dni Muzyki w Warszawie oraz Gwiazdy promują w Jeleniej Górze. Koncertował z orkiestrami filharmonicznymi w Lublinie, Zielonej Górze, Kielcach, Katowicach, Rzeszowie, Opolu, Częstochowie, Ołomuńcu (Republika Czeska), Wałbrzychu, San Remo (Włochy), Sybinie (Rumunia), Białymstoku, Capellą Bydgosciensis, Berlin Sinfonietta, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną, Sound Factory Orchestra i Chórem Filharmonii Śląskiej w Katowicach (z większością z nich wielokrotnie). W latach 2014-2015 współpracował z Gliwickim Teatrem Muzycznym. Występował z takimi artystami jak m.in. Piotr Milwiw-Baron, Ewa Biegas, Szczepan Kończal, Jadwiga Kotnowska, Bartosz Koziak, Paweł Kowalski, Alessandro Marangoni, Alina Mleccko, Jarosław Nadrzycki, Kamil Pacholec, Jadwiga Postrożna, Adam Strug, Jose Torres, Sławomira Wilga, zespołami: Havana Dreams czy Tango Attack. Jest pierwszym polskim dyrygentem, którego koncert został zarejestrowany w standardzie 4K (2018).

Istotnym obszarem jego aktywności jest trwająca od kilku lat współpraca z najmłodszymi muzykami – uczniami szkół muzycznych w Częstochowie i Opolu. Zaowocowało to licznymi koncertami i warsztatami z udziałem młodzieży.

Miłosz Kula zajmuje się również działalnością naukową. Uczestniczył w ekspedycji etnomuzykologicznej w okolicy Irkucka (Rosja), badając ślady obecności polskiego repertuaru. Wygłaszał referaty na konferencjach naukowych w Bydgoszczy, Poznaniu, Warszawie i we Wrocławiu. Kierował sześcioma grantami badawczymi, przyznanymi m.in. Instytut Muzyki i Tańca czy Narodowe Centrum Nauki. Ostatnio nawiązał współpracę z Polskim Wydawnictwem Muzycznym, przygotowując edycję tomu (wydania źródłowo-krytycznego) z dziełami orkiestrowymi Stanisława Moniuszki.

Aktualnie koncentruje się na twórczości instrumentalnej Carla Dittersa von Dittersdorfa oraz na polskiej muzyce instrumentalnej XIX wieku. Jest autorem kilkunastu publikacji naukowych i popularnonaukowych (z czego pięciu w języku angielskim). Prowadzi bogatą działalność prelegentką i popularyzatorską, opatrując słowem wiążącym koncerty w ramach festiwalu muzycznych na Dolnym Śląsku. Z wrocławską Akademią Muzyczną jako pedagog jest związany od 2015 roku. W uczelni tej prowadzi szeroki zakres przedmiotów obejmujących zarówno historycznie zorientowaną muzykologię, sztukę dyrygentką, czy zagadnienia wspomagające aktywność muzyczną. Ponadto był związany z Uniwersyteciem Wrocławskim, a także Zespołem Szkół Muzycznych im. Marcina Józefa Żebrowskiego w Częstochowie.

W październiku 2022 został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową Zasłużony dla Kultury Polskiej, a w lutym 2024 został powołany na zastępcę dyrektora Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze. Z jego inicjatywy z początkiem roku 2025 instytucja ta przyjęła imię Ludomira Różyckiego.

CHRISTINA LONG

Chwalona przez krytyków w Polsce jako „posiadająca niezwykłą elastyczność, barwy, klarowność rytmiczną i kreatywną fantazję” oraz w Niemczech jako „nawet przy grze z zawrotną prędkością, zachwycała publiczność wyrafinowaną dynamiką i najdelikatniejszymi

niuansami”, pianistka Christina Long występowała w Kanadzie, Chinach, Niemczech, Indonezji, Włoszech, Malezji, Polsce, na Tajwanie, w Turcji, Urugwaju oraz w 26 stanach USA.

Jej nagrody obejmują pierwsze miejsce w Kingsville International Young Performer's Competition, wygraną w konkursie koncertowym International Piano Texas Festival oraz główną nagrodę w Wideman International Piano Competition. Otrzymała tytuł doktora sztuki muzycznej i nagrodę za najlepszą pracę doktorską na Uniwersytecie Północnego Teksasu.

Jako wszechstronna muzyczka była jednym z założycieli „New England Lyrical Trio”, a wraz z siostrą Beatrice Long stworzyła „Long Duo”, które zdobyło pierwszą nagrodę i nagrodę za najlepsze wykonanie muzyki amerykańskiej na Konkursie Ellis Duo Piano organizowanym przez National Federation of Music Clubs. Wśród ich godnych uwagi występów znajdują się koncerty w Alice Tully Hall w Lincoln Center, Weill Recital Hall w Carnegie Hall, Dallas Museum of Arts, Phillips Gallery w Waszyngtonie, Festiwalu Spoleto oraz Festival Internacional de Colonia w Urugwaju. Ich zróżnicowany styl i elokwentna muzykalność „wniosły nowe życie do recitali na dwa fortepiany” (Washington Post). Ich występy były transmitowane w National Public Radio, WQXR Nowy Jork, WRR Dallas oraz CBC Kanada. Ich album nagrany dla Dorian Sono Luminus Records zdobył entuzjastyczne recenzje od Arts Desk w Londynie oraz American Record Guide jako „Muzyka ta wymaga pianizmu o muskulaturze i sile, a nie uwierzycie, jaką niesamowitą biegłość te siostry z Tajwanu wnoszą na scenę”. Fanfare Magazine również zauważył: „To wydanie jest nieodzowne i raczej nie znajdzie się naśladowców w najbliższej ani dalszej przyszłości. Chwytajcie je!”

Jako pasjonatka edukacji, Dr Long pełniła funkcję adiunkta gry na fortepianie na Uniwersytecie Stanowym Westfield (Massachusetts), Tabor College (Kansas) oraz Artystki-rezydentki na Southeastern Oklahoma State University, regularnie występuje na InterHarmony International Festival we Włoszech i Niemczech. Prowadziła kursy mistrzowskie na Taylor University (IN), College of Charleston (SC), Texas A & M International University, Konserwatorium Wuhan, Konserwatorium Shengyang i Konserwatorium Xinghai w Chinach oraz Methodist Theological School (Malezja), Sekolah Musik Gloriamus (Indonezja) oraz National Taipei University of Arts, Jiao-Tong University (Tajwan). Jej uczniowie zdobyli pierwsze nagrody w konkursach Dallas Symphony Orchestra, Texas Association of Symphony Orchestra oraz we wszystkich czterech kategoriach konkursów Texas Music Teachers Association: Koncert, Solo, Kompozycja oryginalna i Muzyka kameralna. Zasiadała w jury San Antonio International Piano Competition oraz konkursów w Massachusetts, Kansas, New Jersey i Teksasie. W 2021 roku została uhonorowana i włączona do „Teachers Hall of Fame” Steinway Co. w Nowym Jorku. Tego lata Texas Music Teachers Association przyznało jej tytuł „Nauczyciel Roku Pre-Kolegialnego” spośród swoich ponad 2000 członków.

Christina Long występowała w Kanadzie, Niemczech, Indonezji, Włoszech, Malezji, Polsce, na Tajwanie, w Chinach, Turcji, Urugwaju oraz w 26 stanach USA. Uzyskała tytuł doktora sztuki muzycznej na Uniwersytecie Północnego Teksasu, gdzie otrzymała także nagrodę za najlepszą pracę doktorską. Oprócz zdobycia pierwszej nagrody w Kingsville International Young Performer's Competition, wraz z siostrą w Long Duo zdobyły pierwszą nagrodę na konkursie organizowanym przez National Federation of Music Clubs. Wśród ich godnych uwagi występów znajdują się koncerty w Alice Tully Hall w Lincoln Center, Weill Recital Hall w Carnegie Hall, Dallas Museum of Arts, Phillips Gallery (Waszyngton) oraz na Festiwalu Spoleto. Ich zróżnicowany styl i elokwentna muzykalność „wniosły nowe życie do recitali na dwa fortepiany” (Washington Post). Ich występy były transmitowane na National Public Radio, WQXR Nowy Jork, WRR Dallas i CBC Kanada. Nagrała dla Centaur Records i Dorian Sono Luminus Records, a nagranie to otrzymało entuzjastyczne recenzje od Fanfare Magazine, Arts Desk w Londynie i American Record Guide.

Pełniła funkcję Artystki-rezydentki na Southeastern Oklahoma State University, adiunkta gry na fortepianie na Uniwersytecie Stanowym Westfield (Massachusetts) i Tabor College (Kansas); obecnie regularnie występuje na InterHarmony International Music Festival we Włoszech i Niemczech, gdzie jej gra była chwalona przez niemieckiego krytyka jako „nawet przy grze z zawrotną prędkością, zachwycała publiczność wyrafinowaną dynamiką i najdelikatniejszymi niuansami”.

Pianistka Christina Long występowała w Kanadzie, Niemczech, Indonezji, Włoszech, Malezji, Polsce, na Tajwanie, w Chinach, Turcji, Urugwaju oraz w 26 stanach USA. Jej solowe występy opisywano jako mające „niezwykłą elastyczność, barwy, klarowność rytmiczną i kreatywne fantazje”.

Uzyskała tytuł doktora sztuki muzycznej na Uniwersytecie Północnego Teksasu, gdzie otrzymała także nagrodę za najlepszą pracę doktorską. Jej nagrody obejmują pierwszą nagrodę w Kingsville International Young Performer's Competition. Jako wszechstronna muzyczka nie tylko była współzałożycielką „New England Lyrical Trio”, ale również, razem z siostrą w Long Duo, zdobyły pierwszą nagrodę i nagrodę za najlepsze wykonanie muzyki amerykańskiej w konkursie Duo Piano organizowanym przez National Federation of Music Clubs. Wśród ich godnych uwagi występów znajdują się koncerty w Alice Tully Hall w Lincoln Center, Weill Recital Hall w Carnegie Hall, Dallas Museum of Arts, Phillips Gallery (Waszyngton) oraz na Festiwalu Spoleto. Ich zróżnicowany styl i elokwentna muzykalność „wniosły nowe życie do recitali na dwa fortepiany” (Washington Post). Ich występy były transmitowane na National Public Radio, WQXR Nowy Jork, WRR Dallas i CBC Kanada.

Nagrała dla Centaur Records i Dorian Sono Luminus Records, a nagranie to otrzymało entuzjastyczne recenzje od Fanfare Magazine, Arts Desk w Londynie i American Record Guide.